

Alle Husmødre køber

kun den fær-
ske Margarine

som er den
bedste der faas

A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Javnaðarmenn

eiga at styðja felagsskapin við at melda
seg inn í javnaðarmannafelögin.

Teir, ið ynskja at gerast limir í
Suðurstreymoyar Javnaðarfelag

biðjast venda sær til kassameistarar

J. P. Henriksen, Tórshavn.

GOTT OG BÍLIGT
KOL OG KOKS

FÆR EIN HJA

Cl. Clementsen,
— TELEFON 319. —

Fiskimenn, arbeiðarar

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,

ið er

tykkara blað!

Minnist til at best, hvørt á sin hátt,
eru buksupressararnir og rakibløðini hjá
N. A Eidesgaard.

Higar til hava eldsökkjar verið ov dýrir, at fólk ikki hava
havið evnit til at eiga teir. Men nú selur N. A. Eidesgaard eld-
sökkjar fyri bara 5 krónur, so at flest øll, sum vilja verja seg
moti eldibrandi, kunna nú forsyða seg.

KNUD PETERSEN

Allt skósmíð gerast skjótt
og væl úr hondum greitt.

Máltr. 315.

Málaraforrættning.

Papp, lapet, møpulpolitur, alt
málarafakinn viðvíkjandi Best,
bílgastr. — Orðrar frá bygdam
eksperast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 323.

Máling

Tapet

Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.

KUL-KOKS-BRENDE

TELEFONER: 16-68-176

Eisini tygum

vilja gerast vissur í,
at tað loysir seg at
lýsa, bert tygum
royna eina lýsing í

„Føroya
Social-Demokrat“.

Ringið til prentamiðjuna
máltr. 143.

Keypið frá teimum,

sum lýsa í

„Føroya Social-Demokrat“

Lad Deres Dynner og Fjær rense hos os.

Vi renser: Overdynner for 4 Kr.
Underdynner for 3 Kr.
Hovedpunder for 1 Kr.

Fjær renses for 1 Kr. pr. indleveret kilogram. Mindstetaks 3 Kr.

A/S Thorshavns Dampvaskeri.

Jeg har gode

SKRIVEMASKINER

til Salg!

Gode Maskiner for Kr. 125.00 og indtil Kr.
600.00, Kr. 650.00 og Kr. 750.00.
Den som vil købe en god Maskine bedes
henvende sig til

HJ. HJALTALIN TØRSHAVN

Bryggeriet Stjernen

Bryggeri, Malteri og
Mineralvandsfabrik

Hetta um alt Danmark gitna virki eiga
arbeiðararnir í Danmark.

Allir arbeiðsmenn eiga at styðja hvønn annan.
Hetta er ein lóg, sum hver upplýstur og ment-
aður arbeiðari ikki á nakran hátt vil bróta.

Tú, upplýsti føroyski arbeiðsmaður og slitmaður,
eigur tí hvørja ferð tú skalt hava eina øl, at
krevja at fáa arbeiðara ølina:
„Stjernen“.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.

Blaðstjórnarar: M. Dani, Tórsværi, ábyrgd rannar.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmíðar: B. Z. Jensen, Tórshavn.

mist alla mækt: Heldur tú, at eg skoyti um at fáa
titt tóvagoðs borið inn á meg, tó eg eigi tað sjálvur.
Hver óreinen, heldur tú, skoytir um teg til bæn-
menn? Nei, so lætt sleppur tú ikki; nú heldur tú,
at tú skal bliðka meg aftur, men eg skal siga tær
nakað, Andress. Sýslumaðurin fór aftur at veipa við
fingrinum. Hetta er háð av øvrigheitini, og tað er
harður straffur fyri. Rið og renn við tinum torvi,
men tú kann vera visur í, at vit skulu hittast aftur.
Nú gjerdist Andress heilt firtin og bilsin við.
Andlitið var so forundrað sum á barni, ið fyrstu
ferð sær jólatræ. Hann tóktist ølls ikki at skilja nakað
sum helst.

Hvat siga tygum, sýslumaðurin? Eg helt øll
tíðina, at tygum snakkaðu nerrari, men nú skilji eg,
at tygum hava ætlað at halda meg fyri gjøldur.
Fyrst at biða meg fara eftir torvi og so at brigsla
mær stuldur ómáð, tað haldi eg, at tygum kundu
latið verið ógjørt.

Sýslumaðurin læði uppá háð: Nær fanin havi
eg biðið teg gjørt mær nakran beina, sig mær tað?
Lússkarvur tín!

Nú gjerdi Andress teg heilt ónæg; í gárkvæðið
inni í stovuni hjá mær sjá vum! Og so boraði hann
eyguni í sýslumannin og tókði á hvert orð: Tygum
vóru inni í stovuni, og eg stóð uttanfyri vindeygad
— minnest tygum ikki enn?

Sýslumaðurin bráðtagnaði. Blóðið tusti upp í
andlitið á honum. Hann fekk so dánt stoytt fram
úr sær: Reis at helvíti til! Og so fór hann inn.

Tóra-Sámal var svartur í andliti av øði, men
har segðist einki. Innentanna bannaði hann sváginum.
Hvat fanin hevði hann at ganga niðan til Andressar
konu at geva honum. Tað var altíð væntandi, at
hann kom at trækka upp í veingin.

Andress fekk vent sær beinarúgvuni, ið skuldi
vera eitt ross, og fór so til hús mutlandi: Enn hýkur
Torkil á heggj.

Um summarið fór Andress ein túr til Íslands
við skipi. Meðan hann var burtur, gjerdi Pennur
skomm og skaða um seg, tí nú noyddist hann
einsamallur at bjerga sær ein bite inn í munnin.

Tá Andress kemur aftur, verður hann stevndur
at meta hjá sýslumanninum fyri ólógligan hund.

Nú var Andress kníptur. Hann var so ofta
klagaður um hundin, at hann visti, tað var ikki bót
at bjóða hesa ferð.

Andress hevði gott svøvnlag, men hesa náttina
svav hann ikki, og á miðdeggi, tá hann fór skutlandi
óman á kentírið, hevði hann enn onga vón fingið
um at skaka sær undan. Hann var tungur í huga.
Men so við eitt bráð hann sær á, vendi um og fór
niðan „undir heggj“ til tey gomlu: Væisignaður
pápin hjálp mær nú, ella fari eg í Skansen.

Tað skuldi tú longu verið fanin, títt býtsbarn!
Hvat hevur tú nú gjørt, devilssetur?

Andress segði frá, hvussu vordíð var, og gjerdi
somikið av, at báðir vórðu á einum máli um, at
Skansen var vísur.

Hin gamla at gráta: Á tú allstýrandi, tað varð
ein standur! Hoyrur tú, Dávur, hjálp honum, hjálp
honum, sigi eg. Men hvat skal tú hjálpa? Eitt, sum
onqatíð hevur nyttað nakað, hvørki til at briglast
ella berjast. Og so turkaði hon tærini burtur við
skjortafaldinum og helt á at gráta og vena seg so,
at búkurin mest sum hoppaði upp og niður.

Dávur gamli nikkaði við høvðinum: Tað er,
sum tú sigur, eg nytti einki til longur, nei, nei, eg
kann onqum hjálpa.

Men nú tók Andress at greiða frá, hvussu
gerast skuldi: Tygum skulu bara siga, um tygum
verða spurður, at eg havi givið tygum hundin,
aðrenn eg fór til skips. Lat teir so royna seg.

Hvat gera teir so við meg? Heldur tú, at eg
eri betri ferur fyri at verja meg móti so miklum
monnum, sum tú? Eitt gamalt stov?

Andress gevst ikki: Ver nú ikki so ræddur,
gamli! Tú hevur verið í lötum fyrr. Minnist tú ikki
hina ferðina, tá teir skuldu panta teg? Tá tú lat teg
í øll klæðini, tú átti, hvørt uttan á annað setti
teg á kistuna, sum tú segði teimum, at omma átti.
Hvussu nógv fingur teir frá tær ta ferðina.

Dávur mest sum vaks, nú hann hoyrði sínar
egnu roynisgerðir uppatfúrtíknar: Tað kundi verið,
at vit vunnu teimum eina neis einaserð enn, men
tað sigi eg tær, at smakka vit ikki ein kjøtbita frá
tær og kanska eitt skaði uppá fætumær eisini, so
sigi eg frá, hvør ið fylgdi við tær aftur úr Árna-
gerði hina náttina. Hesin gamli liggur heldur ikki